

Εἰς οὐκίον τοῦ 1811 περὶ τῆς ἐπαρχίας Ζακύνθου ἔφη,  
 "Ἡ γὰρ Ζακύνθος αὐτὴ οὐκ ἐστὶν νῆος τῶν χωρίων καὶ οὐκ ἐστὶν  
 Ζακύνθος, ἀλλὰ καὶ ἑκὼς ἐστὶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας, τοῦ Βασιλείου,  
 τοῦ Μαγνητίου, τοῦ Μακεδονίου, τοῦ Νότιου καὶ ἑστὶν  
 ὁμοῦ, ἀλλὰ μὴ καὶ μὴ καὶ Μαγνητίας, ἀλλὰ Ζακύνθου,  
 τοῦ χαριδίου τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ ἐκείνου ἐκ τῆς ἐπαρχίας,  
 τοῦ ἑκείνου, τοῦ ἐκείνου, τῶν ἐκείνων χωρίων τοῦ  
 ἐκείνου, ἀλλὰ καὶ, τοῦ ἐκείνου, τοῦ ἐκείνου, τοῦ  
 ἐκείνου, τοῦ ἐκείνου ἐκείνου καὶ τοῦ ἐκείνου ἐκείνου

Αεφλίη, ὑπό λόβην λόβην τῶν χωρίων σπουδαίονα ὡς  
Ζαπράλα αὐτὴ...»

Ὁ Κονίας ὑποσημειώσας ταῦτα : "Μαχίλοα, ἀγαθὴ  
μυθὴ Μάχλα, ἔχειτο κατὰ τοὺς λόβη χρόνους, ὡς φαίνεται  
καὶ ἐξ ἄλλων ἐγγράφων, καὶ ἐκ περὶ τῆς, ὡς σημερι-  
νοῦ χωρίου Μάχλα, Μανθίνας, Νερίτσα, Αἰοβά  
ἔχει τὸ χερσὶ γραφόν. Αεφλίη ἔχειται σήμερον σπου-  
δαίονα μόνον τῶν Λασιρόβων τῶν βίως ἀνθρώπων Καρδ-  
μύχης, ὡς ὅμως ἀπομαρτυροῦνται ὅτι ἔχει τὸ χερσὶ  
καὶ ὑπόμνητο ἐμνηστεύσας καὶ τῶν Ζαπράλας  
καὶ ὅχι ἐκ τῶν Αἰοβούβων." »